

ESO
Cicle Superior EP

3-7 Març '08

DEPARTAMENT DE PASTORAL

REFLEXIÓ SETMANA 24
CURS 07/08

sg

Sant Gabriel
Barcelona

(Dilluns)

Un dia, un mestre occidental va preguntar els seus deixebles el següent: Per què la gent crida quan s'enfada?

Els homes van pensar un moment:

"-Perquè perdem la calma- va dir un d'ells.
-Però, perquè cridar quan la persona està al teu costat?-va preguntar el mestre. Quan dues persones estan enfadades, els seus cors s'allunyen molt. Per a cobrir aquesta distància, han de cridar, perquè si no, no s'escolten. Què passa quan dues persones estan enamorades? No es criden, sinó que es parlen suaument. Els seus cors estan molt a prop. A vegades no necessiten ni parlar-se, amb una mirada s'entenen. Quan discuteu, no deixeu que els vostres cors s'allunyin tant, no dieu paraules que us distanciïn més encara. Arribarà un dia que la distància serà tanta que no trobaran mai més el camí de retorn.

PREGÀRIA:

Senyor nostre,
beneix el nostre món angoixat i dividit
pels interessos, les ideologies
i la falta de diàleg sincer.

(Dimarts)

Un grup de venedors va anar a una convenció de vendes. Tots havien promès a les seves esposes que tornarien la nit de divendres a sopar en família. Van sortir tard d'una reunió, i arribaren tard a l'aeroport. Corrents pels passadissos, un d'ells va ensopegar i llençà pel terra un cistell ple de pomes que hi havia en un banc. Sense detenir-se, tots continuaren corrents i van agafar l'avió. Tots menys un, que va sentir compassió per la pobra propietària i va detenir-se per ajudar. La seva sorpresa va ser enorme quan va veure que era una

noia cega que, plorant, tantejava el terra per trobar la mercaderia, mentre la multitud passava vertiginosa sense importar-li el seu problema. S'agenollà i la va ajudar a recollir les pomes. Va veure que algunes estaven magullades, i li va donar un bitllet de vint euros dient-li . - Disculpa, això és pel mal que hem fet. Espero no haver arruïnat el teu dia.

A mesura que l'home s'anava allunyant, la noia li cridà, encara amb llàgrimes als ulls:

-Perdoni, és vostè Jesús?

L'home s'aturà en sec, i va donar algunes voltes amb aquesta pregunta vibrant-li ben dins, a la seva ànima.

PREGÀRIA:

A tu, Pare, et demanem amb fe
en nom del teu fill Jesucrist:
Per la gran família humana, per a què creixi
en tots els pobles el sentit de la solidaritat i
la fraternitat.

(Dimecres)

Jesús, que va a l'escola de Natzaret, torna a casa amb el butlletí de notes. La seva mare no diu res, medita tot en el seu cor, i pensa com li dirà al seu pare.

- **Matemàtiques:** se li dóna molt bé multiplicar pans i peixos. Li costa una mica la suma, ja que afirma que Ell i el seu Pare són un.
- **Geografia:** Li costa una mica orientar-se, ja que afirma que no hi ha més que un camí i que aquest condueix al Pare.
- **Química:** és excel·lent en fer transformacions. Últimament ha fet una destacable: l'aigua en vi.
- **Expressió oral:** tendència a expressar-se amb un tipus de conte o metàfora inventada per Ell: la paràbola.
- **Educació física:** no ha après a nedar. Prefereix caminar sobre les aigües.
- **Conducta:** tendència a apropar-se als alumnes més marginats, problemàtics, malalts etc. sempre amb una actitud d'ajuda i suport.

PREGÀRIA:

Jo havia demanat a Déu la força
per obtenir èxit;
Ell m'ha fet feble a fi que aprengui
humilment a obeir.
Jo havia demanat la riquesa
per poder ser feliç
Ell m'ha donat la pobresa perquè pugui
ser assenyat.
Jo havia demanat el poder
per ser apreciat pels homes;
Ell m'ha donat la feblesa a fi que senti
la necessitat de Déu.
No he tingut res del que he demanat,
però he rebut tot el que havia esperat.

(Dijous)

El poble de Déu no és privilegi d'una raça,
ni està circumscribit a un territori.
Els qui pertanyen no tenen marques
corporals, ni himnes, ni banderes. No és
tampoc propietat exclusiva d'una església o
religió. És un poble que es distingeix per
actituds espirituals.
Formem part del poble de Déu aquells que
creiem en Jesús (Fill de Déu viu), i tractem
d'imitar-lo. Ens sedueix la seva vida, les
seves actituds envers la gent que vivia al
seu entorn. Som enviats a canviar aquest
món, tal i com Jesús volia fer (i no el van
deixar). És un gran compromís, una missió
a la qual no podem renunciar.

PREGÀRIA:

Tu ets llum del món si el pacifiques.
si vius la fe i la caritat,
si ofereixes la teva amistat
si estàs disposat a perdre,
i a que guanyi l'altre.

(Divendres)

Tots necessitem un temps per a descansar i
així refer-nos del ritme de vida ràpid i a
vegades monòton i angoixant a què sovint
ens trobem sotmesos. El necessitem per a
mirar-nos serenament la vida de cada dia
amb una certa distància; això ens permet
de valorar algunes realitats que a vegades
no valorem prou. El necessitem per a poder
conversar i dialogar, tranquil·lament i sense
presses, amb els amics.
Allibera't dels ritmes de vida fixos.
Recorda que els cristians tenim uns cultes
especialment significatius i solemnes per a
aquells dies que s'apropen, dies de la
Setmana Santa.

PREGÀRIA:

**Maria, mare de Jesús
i de tots els que el volem seguir:**

Venim a tu com a fills envers la seva
mare; ja no som nens, sinó adults que de
tot cor desitgen ser fills de Déu.

La nostra condició humana és dèbil,
per això venim a suplicar el teu ajut
maternal per aconseguir sobreposar-nos a
les nostres debilitats.

Prega per nosaltres per a què, al
mateix temps, puguem ser persones
d'oració.

Invocuem el teu amor, per a què
l'amor pugui regnar i nosaltres puguem ser
compassius i capaços de perdonar.

Invocuem la teva benedicció, Mare,
per a què puguem ser com la imatge del
teu Fill, Senyor i Salvador nostre, Jesucrist.